

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

číslo 112
leden 2018

vydává Nakladatelství Anarchistické federace
www.afed.cz // afed@afed.cz

DALŠÍ PROTIVNÁ REALITY SHOW

Říkají nám, že jde o vážnou věc. Můžeme prý ovlivnit politické směřování České republiky. Navenek se však přímá volba prezidenta, kampaň, která byla spuštěna zhruba před půl rokem a nyní vrcholí, tváří jako další protivná reality show. Robinsonův ostrov získal vážného konkurenta. Překonat Vyvolené nebude brnkačka.

Přímá volba hlavy českého státu nám byla předhována jako element přímé demokracie, díky němuž mohou lidé přímo a svobodně ovlivnit politiku. Nad zaváděním řádně odměřených prvků přímé demokracie do buržoazně demokratického aparátu může jásat jen zcela naivní mysl. Nad jeho výsledky nikdo. S názorem anarchistů a anarchistek na tento fenomén se můžete seznámit v listopadovém čísle našich nástěnných novin. V kostce. **Svobodný člověk potřebuje k angažovanému politickému životu prostor.** Nemůže trávit svůj aktivní život na komplexně nedemokratickém, respektive autokratickém pracovišti. Rovný přístup k informacím mimo jiné znamená, že má člověk na jejich dohledávání, studování a analyzování čas a energii. Neméně důležitý je rovný přístup k prostředkům, „v kapitalistickém referendu **nevítězí vůle lidu, ale ekonomicky dominantní zájmová skupina.** Ten, kdo si zaplatí dostatek informací, odborníků, reklamních spotů, billboardů a internetových trollů.“ Finanční limity na kampaň tento problém nemohou vyřešit, existuje tisíc způsobů, jak je obejít. Pokud tedy nejsou splněny dvě základní podmínky uvedené výše, nemůže být o přímé demokracii řeč.

Zastánci těchto odměřených a pro kapitalistický systém zcela neškodných prvků přímé demokracie pomalu prosazují do politické agendy další fenomén. Jeho ideálem je stoprocentní volič a poslušný občan. Tito mírně rebelující politici s podporou trollů a barrandovské smetánky na jednu stranu prosazují navýšení počtu volebních příležitostí například v podobě celostátních referend, nebo přímé volby funkcionářů. Zároveň prohlašují, že přímá volba utvrzuje jejich mandát. Podobnými argumenty pak podírají své úsilí o dehonestaci mimovolebních občanských aktivit. Stroze. Volební účast nakázat. Odbory, nevládní organizace a další emancipační spolky zakázat.

Vybírat vhodného kandidáta na hlavu českého státu chce nervy pevné a spolehlivé jako hromosvod. Snazší by bylo připravit chutnou snídani z kbelíku shnilých jablek. Přímá volba jedné jediné osoby s relativně velkými pravomocemi a extrémní mediální pozorností nejen v české kotlině nepřekvapivě přitahuje exoty všech odstínů podobně, jako když Česko hledá superstar anebo farmář ženu. Profily

kandidátů se nemá cenu zabývat. Ve stručnosti tu máme zase jednoho hazardního magnáta. Hodně oportunistu támhle a trochu oportunistu tady. Nechybí taky-humanista, za něhož se zuby nehty bijí ostatky státotvorné levice. Vtipný je jistě zástupce zbrojařské lobby bojující proti uprchlíkům. Pak tu najdeme liberála manipulátora z povolání, top manažera a paranoidního blázna. Debatu rozvířil chmaták, co ukradl a do daňových rájů poslal i to, co bylo zabetonované. Nelze zapomenout na hovado, chovatele ovčáckých psů, co se tváří jako chudák, muž z lidu, přičemž v jeho případě trpí nouzí pouze žebříček hodnot.

Sešli se nám reprezentanti dvou mainstreamových politických proudů. Zastánci korporátní moci, buržoazní demokracie a kosmopolitního světonázoru na straně jedné a žoldáci zašlé plutokracie, pionýři přísné (neplést s „přímé“) buržoazní demokracie a šovinistického světonázoru jednadvacátého století. **Chcete dnes večer spát v kontejneru, nebo na hnoji?** Proti globální korporátní moci ruskou oligarchií. Proti vykonstruovaným procesům nucená zmizení. Proti mediální manipulaci totální oblbování. Namísto ignorance emancipačních hnutí jejich potírání. Jiné alternativy si podle tvůrců čerstvé, privilegované disidentské politiky český občan nezaslouží. Co na to zatvrzelí ochránci statu quo? Liberální demokraté vytahují v boji proti šovinistickému konzervatismu mocné zbraně. Pějí ódy na masmediální průmysl, vskutku objektivní a nestranný zdroj informací; megalomanský obchodní moloch Evropskou unii, jež má být prostorem pro svobodnou spolupráci; a globální armádu NATO, jejíž válečné tažení přehlížejí nebo bagatelizují. **Do boje proti blbosti vytáhli s negací zdravého rozumu,** místo povýšenecké lepenky volnotrzní makrónky.

Mysleli jsme si, že super pokrytce Havla a super gaunera Klause překonat nelze. I za jejich funkčních období nebylo cestování snadné a člověk s českým pasem se musel politickým diskusím vyhýbat, nebo se prokazatelně stydět. Za Miloše Zemana jsme raději přestali jezdit do zahraničí úplně, a když se nějaký cizinec u nás objeví, zbývá jen přetáhnout spodní ret přes hlavu a polknout, nebo zavolat policii. Jako anarchisté přicházíme s reformistickými požadavky zřídka kdy. Tentokrát se ale **nabízí snadné řešení, zrušit tuhle zpropadenou funkci jednou provždy.** Bojkotem voleb vše začíná. „Pořád hledáte vůdce, muže bez viny, ale ti nejsou. Jsou to lidi jako vy. Změní se. Utečou. Zemřou. Nejsou vůdci, jen lidé a silní lidé, tvoří jedinou trvalou sílu.“